

تجمع نیروهای شرکتی
توزیع برق مقابل مجلس

جمعی از نیروهای شرکتی و حجتی شرکت‌های توزیع برق کشور که پیگیر تبدیل وضعیت شغلی خود هستند، صبح روز سه‌شنبه (۲۳ آذر ماه) با سفر به تهران و هم‌زمان با بررسی طرح ساماندهی نیروهای شرکتی در صحن علنی مجلس، مقابل ساختمان مجلس تجمع کردند. به گزارش ایلنا، این عده می‌گویند: صنعت برق جزو تعهدات حاکمیتی است و نباید مسئولیت مهمی مانند توزیع برق به شرکت‌های خصوصی سپرده شود تا نیروها تحت عنوان حجتی و شرکتی با کمترین حقوق استخدام شوند. همه کارکنان قراردادی و شرکتی شاغل در تمام بخش‌های دولتی، عمومی و نیمه‌دولتی کشور امنیت شغلی پیدامی‌کنند. طبق این گزارش، هدف اصلی این طرح، حذف شرکت‌های پیمانکاری واسطه و برقراری عدالت مزدی است و سال‌هاست که کارکنان نهادهای مختلف از جمله وزارت نیرو به ویژه شرکت توزیع برق که شمارشان تا ۲۱ هزار نفر می‌رسد، از تعدد قراردادهای شغلی و تغییر دستمزدها در یک محیط ثابت انتقاد دارند.

کارگران شهرداری نیشابور
خواهان اجرای طرح
طبقه‌بندی مشاغل شدند

کارگران خدماتی شاغل در شهرداری نیشابور در استان خراسان رضوی خواستار اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در حوزه کاری خود هستند. تعدادی از کارگران شاغل در شهرداری نیشابور در گفت‌وگو با ایلنا گفتند: نزدیک به ۳۷۰ کارگر پیمانکاری شاغل در بخش خدمات شهرداری نیشابور هستیم که درآمد برخی از ما نزدیک به حداقل حقوق است و دریافتی ماهانه‌مان کفاف معاش زندگی‌مان را نمی‌دهد. به گفته آنها، کارگران شهرداری نیشابور ماهانه با اضافه‌کاری و سایر مزایای جانبی، مبلغی در حدود چهار تا ۵ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان دریافت می‌کنند که این رقم با توجه به افزایش روزانه قیمت بسیاری از اقلام مصرفی و غذایی، ناچیز است. این کارگران که پیگیر وضعیت افزایش دستمزد خود و همکاری‌شان هستند، می‌گویند آنچه باعث افزایش حقوق‌مان می‌شود اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل است که طبق مقررات کار و تامین اجتماعی باید در کارگاه‌های بالای ۱۰۰ نفر اجرایی شود. به گفته کارگران، در شهرداری نیشابور دریافتی کارگران با سابقه با کارگرانی که چندین استخدام شده‌اند به یک اندازه است، بنابراین ضمن درخواست برای اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل، پیگیر پرداخت هزینه‌های ساختی کار و سنوات جمعیتی خود نیز هستیم.

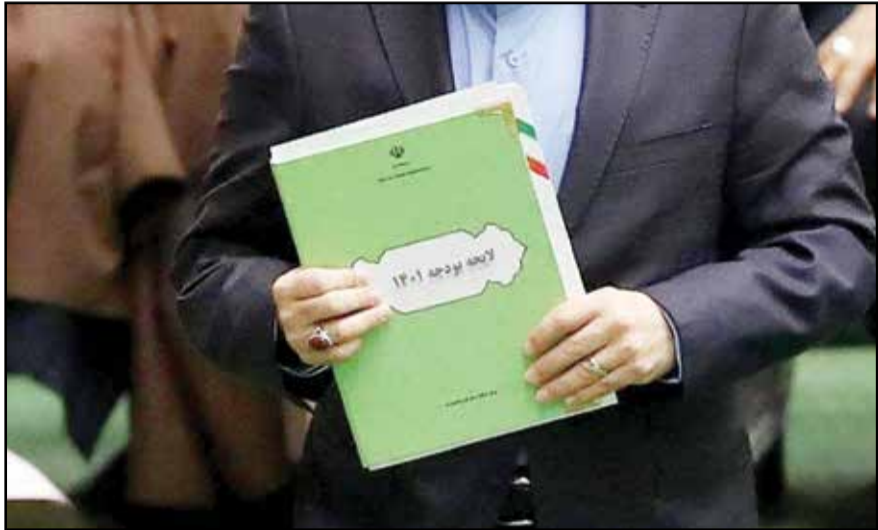
بازنشستگان مخابرات راه دور شیراز:
مصوبات سفر رئیس جمهور
اجرا نشد

کارگران بازنشسته مخابرات راه دور شیراز، صبح روز سه‌شنبه (۲۳ آذر) با تجمع مقابل استانداری فارس، خواستار رسیدگی به مطالبات خود شدند.

به گزارش ایلنا، این بازنشستگان در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات ۱۵ ساله خود با احتساب خسارت تاخیر و تادیه، مقابل استانداری فارس تجمع کردند. معترضان با اشاره به ۲ سفر استانی سال گذشته «سیدابراهیم رئیسی» در مقام رئیس قوه قضاییه و رئیس جمهور، یادآور شدند که حل مشکلات آنها از وعده‌های بود که در سطح استان با مصوباتی هم‌راه شده. با این حال و به گفته کارگران بازنشسته این شرکت، این مصوبات تاکنون اجرایی نشده است. حدود ۱۵۰۰ کارگر بازنشسته مخابرات راه دور شیراز، بابت سنوات اشتغال و مطالبات مزدی گذشته طلبکار هستند. از آنجا که این شرکت در دهه ۸۰ تعطیل شده و فعالیت اقتصادی ندارد، سال‌هاست که با وعده پرداخت مطالبات سرگردان شده‌اند.

حقوق مزدگیران در نخستین بودجه دولت سیزدهم دیده نشد

بار اصلی حل بحران بر دوش ضعیف کارگر

حل بحران با افزایش سن
وسابقه‌بازنشستگی

از سوی دیگر، افزایش سن و سابقه بازنشستگی برای شاغلان تمام‌صندوق‌ها از جمله تامین اجتماعی، یک مولفه نگران‌کننده دیگر است. در حالی که دولت حاضر نیست بدهی انباشته حداقل ۴۰۰ هزار میلیارد تومانی خود به سازمان تامین اجتماعی را بپردازد و حتی هیچ پیش‌بینی‌ای برای پرداخت بدهی جاری خود که حدود ۶۰ هزار میلیارد تومان است، صورت نداده، تصمیم گرفته با کاستن از مزایای مزدی و حقوقی کارگران، بحران سازمان تامین اجتماعی را تخفیف دهد یا از رسیدن این بحران به مرحله غیرقابل بازگشت جلوگیری کند. عموم کارشناسان رفاه و تامین اجتماعی بر این عقیده هستند که تنها راهکار پایدار برای حل بحران منابع و مصارف سازمان تامین اجتماعی، پرداخت بدهی‌ها توسط دولت است. سازمان تامین اجتماعی بیش از سه سال است که استانه بحران را پشت سر گذاشته و بر اساس محاسبات اکچوئری و بیمه‌ای، در دل یک بحران جدی به سر می‌برد چرا که ضرب پیش‌بینی این ابربیمه‌گر از سال ۹۷ به زیر ۵ سقوط کرده است. در این شرایط، اگر دولت بدهی خود را نپردازد و هر ماه بیش از ۵ هزار و ۵۰۰ هزار میلیارد تومان مطالبه جدید برای سازمان ایجاد کند، سال آینده این بحران به مرحله‌ای جدی و غیرقابل بازگشت می‌رسد. ظاهر آن دولت که قصد ندارد خزانه ملی صرف پرداخت مطالبات قانونی سازمان کند، می‌خواهد با امتیاززدایی از طبقه کارگر و افزایش دو ساله سن و سابقه بازنشستگی، اوضاع را تا حدودی تسکین بخشد. در واقع، مثل همیشه، بار اصلی بحران و حل آن، قرار است بر دوش ضعیف کارگر بیفتد.

حیدری: دولت اگر نگران
بحران صندوق‌هاست
می‌خواهد تامین اجتماعی
سرپا بماند، اول بدهی
انباشته خود را بپردازد، در
مرحله بعد، تعهدات بدون
پشتوانه را از دوش سازمان
بردارد و بعد با مشارکت
جامعه هدف، سراغ
اصلاحات پارامتریک برود

در بخشی از لایحه بودجه آمده است: به منظور پایدارسازی منابع صندوق‌های بازنشستگی از ابتدای سال ۱۴۰۱ سنوات خدمت مورد قبول برای بازنشستگی تمامی مستخدمین مرد و زن دارای حداقل مدرک کارشناسی معتبر در تمامی صندوق‌های بازنشستگی اعم از کشوری، لشکری و سلسازمان تامین اجتماعی، دو سال افزایش می‌یابد. حداقل سن بازنشستگی تمام مستخدمین مرد و زن به هر میزان سابقه خدمت در صندوق تامین اجتماعی، دو سال افزایش می‌یابد. احکام قطعی هیات‌های رسیدگی به تخلفات اداری برای بازنشستگی، از این حکم مستثنی است. همین‌بند از لایحه بودجه، به انتقادات کارگران دامن زده است. کارگران با انتقاد از این بند از لایحه، خواستار حذف آن توسط مجلس هستند. آنها می‌گویند: چگونه می‌توان قانون تامین اجتماعی و ضوابط بازنشستگی را بدون مشارکت دادن جامعه هدف و از طریق لایحه بودجه که فقط برای یک سال کاربرد دارد، به دلخواه تغییر داد؟ «علیرضا خرمی» فعال صنفی شرکت پلی‌اکریل اصفهان در این رابطه

با تاکید بر اینکه سازمان تامین اجتماعی متعلق به کارگران است و زیرمجموعه دولت نیست و دولت نمی‌تواند یک تنه در ارتباط با شرایط و ضوابط بازنشستگی تصمیم بگیرد، می‌گوید: دولت اگر به فکر پایداری صندوق‌هاست، بدهی ۴۰۰ هزار میلیارد تومانی خود به سازمان تامین اجتماعی را بپردازد. این طلب، دینی بر گردن دولت است. وقتی بدهی رانمی‌پردازد، نه‌چطور یک جانبه قصد از میان برداشتن حقوق قانونی کارگران را دارد؟ فرض کنید کارگری بعد از سال‌ها کار سخت، قرار است سال آینده بازنشست شود. آیا با این حکم باید همه مناسبات زندگی‌اش، به یک‌باره به هم بریزد. آیا این عادلانه است؟

اجرای بی‌سروصدای
اصلاحات پارامتریک

اصلاحات پارامتریک سازمان تامین اجتماعی، کلیدواژه‌ای است که سال‌هاست توسط دولت‌ها و مجلس‌ها به عنوان کلید حل بحران صندوق‌های بازنشستگی، مرتب به کار می‌رود. هدف از اصلاحات پارامتریک، سخت‌تر کردن شرایط بازنشستگی شاغلان است تا ورودی‌های صندوق‌ها افزایش و به تبع آن خروجی‌های آنها کاهش یابد. کارگران همواره با اصلاحات پارامتریک یک‌جانبه مخالفت اساسی داشته‌اند. تا زمانی که دولت، صندوق‌های بازنشستگی از جمله تامین اجتماعی را به مثابه فلک‌بیت‌المال می‌بیند و حاضر نیست بدهی‌های خود را که ناشی از تعهدات انباشته و بر زمین مانده است، بپردازد و تا وقتی که قوانین حاکم بر معادلات تعیین مستمری‌ها از جمله ماده ۹۶ قانون تامین اجتماعی و افزایش حداقل مستمری‌ها به اندازه خط فقر اجرایی شود، اصلاحات پارامتریک ادعایی، چیزی جز کاستن از حقوق حقه کارگران و مزدمگیران نیست.

محاسبات استاندارد اکچوئری، در صورتی کاربرد دارد و می‌توان آنها را به صندوق‌های بازنشستگی ایران تعمیم داد که سایر الزامات صندوق‌ها از جمله پرداخت مستمری‌ها بر اساس سبب معیشت و ارائه خدمات رفاهی مکفی و همچنین ارائه درمان رایگان به بیمه‌شدگان، به درستی اجرایی شود. در غیر این صورت، انطباق بخشی از معادلات صندوق‌ها با استانداردهای جهانی و حذف بخشی دیگر که از قضا مربوط به معاش جامعه هدف است، مصداق سیاست یک‌بام و دو هوستا است. وقتی بحث مستمری‌ها به میان می‌آید، استانداردهای حتی حاضر نشده‌بدهی جاری خود را که در سال جاری، حدود

در لایحه بودجه سال
۱۴۰۱ سهم مورد انتظار از
میلیاردها تومان درآمدهای
سالانه به جمعیت عموماً
زیر خط فقر مزدگیران
نرسید، بلکه در مواردی،
برخی امتیازات ساده حذف
شده است. حذف ارز ۴۲۰۰
تومانی یک بعد قضیه است

۵۰ هزار میلیارد تومان بوده و قطعاً در سال آینده افزایش خواهد یافت، بپردازد. دولت در لایحه بودجه سال آینده، در لایحه دو سال اخیر عمل کرده است. در لایحه بودجه ۹۹، دولت پرداخت ۵۰ هزار میلیارد تومان به تامین اجتماعی را تقلیل کرد و در قانون بودجه ۱۴۰۰ نیز پرداخت ۸۹ هزار میلیارد تومان از مطالبات سازمان به دولت تکلیف شد، هر چند دولت تا امروز که هشتمین ماه سال نیز در حال اتمام است، این ۸۹ هزار میلیارد تومان را نپرداخته اما برای سال آینده، خلاف رویه عمل کرده و حتی پرداخت بدهی جاری را نیز پیش‌بینی نکرده است. در چنین شرایطی، طبیعی است که افزایش سن و سابقه حتی اگر بر اساس محاسبات اکچوئری هم باشد، موجب انتقاد و نارضایتی بسیاری می‌شود. کارگران به درستی می‌گویند دولت اگر نگران بحران صندوق‌هاست و می‌خواهد تامین اجتماعی سرپا بماند، اول بدهی انباشته خود را بپردازد، در مرحله بعد، تعهدات بدون پشتوانه را از دوش سازمان بردارد و بعد با مشارکت جامعه هدف، سراغ اصلاحات پارامتریک برود.

این کارشناس رفاه و تامین اجتماعی تاکید می‌کند اگر لایحه بودجه در مجلس تغییر نکند و پرداخت بخشی از بدهی دولت به سازمان (لااقل بدهی جاری) در آن منظور نشود، قطعاً سال آینده سازمان با چالش جدی مواجه خواهد شد. اگر بدهی پرداخت نشود، درآمد سازمان با هزینه‌های قطعی آن به هیچ‌وجه همخوانی نخواهد داشت و بحران به مرحله حاد خواهد رسید، طوری که امکان اینکه سازمان دیگر نتواند تعهدات خود را انجام دهد؛ چه در حوزه مستمری و چه در حوزه تعهدات درمانی، دور از ذهن نخواهد بود. همین اواخر، وزیر کار در مصاحبه‌ای اعلام کرد تامین اجتماعی ماهانه ۵۰ هزار میلیارد تومان کسری بودجه دارد. حساب کنید این کسری در سال آینده چند خواهد شد! کارگران و بازنشستگان این روزها نزدیک به ۵۰۰ هزار صد هزینه‌های درمان را از جیب بیشتر حق بیمه به صندوق بپردازند و از نصف خط فقر هم کمتر است. اگر قرار باشد، عدم پرداخت بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی، منجر به ناتوانی جامعه هدف به خصوص کارگران شاغل ناراضی باشند. توجه داشته باشید که دولت این افزایش سن و سابقه را برای تمام صندوق‌ها از جمله صندوق کشوری و لشگری در نظر گرفته است. حیدری ادامه می‌دهد: بدهی‌هایی که کارگران از این مساله ناراضی باشند، دولت بدهی خود به تامین اجتماعی را نپردازد و در لایحه بودجه ۱۴۰۱، هیچ‌بند مشخصی برای پرداخت بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی نیامده. در واقع سهم سازمان از بودجه سال آینده، صفر است. دولت حتی حاضر نشده‌بدهی جاری خود را که در سال جاری، حدود

وی افزود: از دیدگاه گروه کارگری این جلسه مثبت و با اهمیت بود چرا که گزارش موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی سندی دال بر حقانیت جامعه کارگری بود و بر افزایش هزینه‌های زندگی تاکید داشت. به گفته نماینده کارگران در شورای عالی کار، این گزارش فاصله نمودار تورم زندگی کارگران را نشان داد و در بحث هزینه زندگی از دیدگاه استان‌ها مشخص شد که با توجه به آنکه تورم افزایش یافته مهاجرت‌های بیشتری به حاشیه شهرها صورت گرفته است.

افزایش هزینه‌های زندگی و مهاجرت مردم به حاشیه شهرها در کشور

ضمن تشریح جزئیات دومین نشست کمیته مزد اظهار کرد: سال گذشته مقرر شد موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی به بحث مزد منطقه‌ای ورود کند و بر اساس صنایع و مناطق مختلف این موضوع را بررسی و گزارش دهد اما به دلیل نبود زمان، جمع‌بندی حاصل نشد و این مساله به سال ۱۴۰۰ موکول شد. وی ادامه داد: امسال این موضوع از سوی شورای عالی کار مجدداً راجع شد و در دستور کار کمیته مزد قرار گرفت. در دومین نشست کمیته، نماینده موسسه عالی پژوهش تامین اجتماعی گزارش خود را ارائه کرد و مقرر شد در چند روز آتی باشرکای اجتماعی، دولت، نمایندگان کارگری و کارفرمایان به‌طور مجزا جلساتی بر گزار و نتایج بررسی‌ها و خروجی کار در جلسه سوم ارائه شود. تاجیک افزود: با توجه به از یاد آمار و اطلاعات جمع‌آوری شده، در یک جلسه نمی‌تواند که به این مباحث بپردازیم لذا امیدواریم در چند روز آینده با شرکای اجتماعی به صورت جداگانه جلسات برگزار شود و خروجی کار در قالب گزارشی تهیه و دو هفته آینده به جلسه بعدی کمیته مزدا ارائه شود.

بررسی

نتایج یک پژوهش کارشناسی نشان داد: